

אחר הדברים האלה היה דבר ה' אל אברהם במחזה לאמר אל אברהם במחזה לאמור וגו'. בכל מקום שפטותם בתורה במחזה, זה השם שהתגלה לאבות, מי הוא? ש"ד", שאמר (שםות י) וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי, כמו שנאמר (כדברנו) אשר מתחזה שדי יתחזה. וזה המראה שבפל המראות מתחזה נראים מתוכו. כמו המראה תהזה שפל הדרימות נראות בו והכל אחד. מראה ומתחזה הוא אחד. זה מתרגומים וזה לשון הקודש.

אמר רבי יוסף, רביהם הם בתורה, ועל כן קיתה רשות לאונקלוס לתרגם באותה הלשון שגלה מקודש ברוך הוא בתורה, ולהלשון זו היא נסתירה מהמלאים העליונים. במחזה, (שהנה) שהיה נפטר מהמלאים העליונים שאינם יותרעים בה לשפדר עם אברהם.

מה הטעם? מושם שאברהם לא היה מהול, ורקה ערל סתום בשער, ומושם לכך היה מסתיר מהם בלשון מתרגומים. כמו כן בבלעם, שפטותם אשר מתחזה שדי יתחזה. יהוזה. נפטר היה הקבר מתווך מלאכי השרת כדי שלא יהיה להם פתחון פה שהקדוש ברוך הוא מדבר עמו הדעת הערל הטעמא, שהרי הפלאים הקדושים אינם קוראים נזקים לשון פרוגום.

אם תאמר שלא יודעים - והרי גבריאל למד את יוסף שבעים לשון, ותרגם הוא אחד משבעים לשון? אלא ידוע יודעים, אבל שנינו שלא נזקים, אין מתבוננים.

אם תאמר, שהויל והוא מオス מן המלאים העליונים, לפחות תרגם אונקלוס את התורה בלשון הוז, ויונתן בן עזיאל את המקרא? אלא מオス הוא לפניויהם, וכך צrisk! שאין קנאה למלאים העליונים עם ישראל יותר, ועל כן פרוגום תורה ומקרה כך, ואינו מオス, שהרי בכמה מקומות כתוב הקדוש ברוך הוא בתורה כך.

אחר הדברים האלה היה דבר יי' אל אברהם במחזה לאמר וגורה, בכל אמר דכתיב באורייתא במחזה דא שמא דאתגלי לאבן, ומאן אייה, ש"ד", שנאמר (שםות י) וארא אל אברהם אל יצחק ואל יעקב באל שדי. כמה דעת אמר, (בדרכו כד) אשר מתחזה שדי יהוזה. ורא אייה היו דבל חנונו עלאין אהניין מגויה, בהאי מראה דבל דיווקין אהניין ביה וככלא חד. מראה מתחזה סד הוא, דא מרגום ורא לשון מקדש.

אמר רבי יוסף סגיאין אנון באורייתא, ועל דא הויה ליה רשו לאונקלוס לתרגם בההוא ליישנא דגלי קדרשא בריך הוא באורייתא. ולישנא דא סתים אייה מgeo מלאכי עלהה, במחזה (דהא) הויה סתים מלאכי עלהי דלא ידע בדא בד ממליל ביה באברהם.

מי טעמא, בגין דאברהם לא הויה מהול והויה ערל סתים בשרא. ובגין לכך הויה סתים מנויו בלשון מתרגומים. בגוונא דא בלעם דכתיב אשר מתחזה שדי יהוזה. סתים הויה מלה מgeo מלאכי השרת בגין דלא יהא לון פטריא דקווידשא בריך הוא ממליל בההוא ערל מסאבא דהא מלאכי קידישי לאו (יקראו) נזקקין בלשון מתרגומים.

אי תימא דלא ידע, והא גבריאל אויף ליוסף שבעים לשון, ותרגם חד משבעים לשון הוא, אלא מנדע ידע אבל לא נזקקין פגע, דלא חיישי ולא משגיחין עליה דהא מאים אייה קפמיינו מכל שאר לשון.

ואי תימא הויל ומאים אייה מלאכי עלהי, מאי תרגם אונקלוס אורייתא בהאי לשון, ויונתן בן עזיאל הפקרא. אלא מאים הוא קפמייהו והכי אצטראיך, דלית קנאה למלאכי עלהי בתהדייהו דישראל יתיר, ועל דא מתרגומים תורה ימקרה כך, ולא מאים אייה דהא בכמה דוכמי קדרשא בריך הוא כתוב באורייתא הכי.

עליו, שהרי הוא מオス לבנייהם מכל שאר בלשונות.

אם תאמר, שהויל והוא מオス מן המלאים העליונים, לפחות תרגם אונקלוס את התורה בלשון הוז, ויונתן בן עזיאל את המקרא? אלא מオス הוא לפניויהם, וכך צrisk! שאין קנאה למלאים העליונים עם ישראל יותר, ועל כן פרוגום תורה ומקרה כך, ואינו מオス, שהרי בכמה מקומות כתוב הקדוש ברוך הוא בתורה כך.